

MÉGIS

Testvérek! FELTÁMADT KRISZTUS!

Megnyitotta számunkra az örök élet kapuját!

Itt a gyönyörű tavasz! Nyílnak a virágok, csicseregnek a madarak, süt a nap.
Békében és szabadon élhetünk.

Minden okunk megvan az öröme, hiszen az Isten elhalmoz bennünket ajándékaival. Persze mindannyiunknak vannak gondjai, nehézségei, mindenkinek megvan a maga keresztye, de az már saját döntésünkön múlik, hogy keresztyüket készségesen vagy dühösen hordozzuk. Mindegyikünk élete tele van azonban apró örömeikkel, s szintén rajtunk múlik, hogy ezeket az apró csodákat „hajlandóak” vagyunk-e észrevenni, nyitott-e rájuk szemünk és szívünk.

Nem mindig könnyű persze örülnünk, de hát van nekünk egy szerető Mennyei Atyánk, akihez bármikor bizalommal fordulhatunk. Kérjük hát Atyánkat Áprily Lajos szavaival, hogy tudjunk vidámak lenni, s ezáltal mások életét és a sajátunkat is szebbé tenni!

Áprily Lajos

Imádkozom: Legyek vidám

Én Istenem, legyek vidám,
Hogy házamat vidítani tudjam.
Mosolyogjak, ha bánatnak
És senkire se haragudjam.

Arcom ne lássa senkisémet
Bánkódni gondon és hiányon.
Legyen szelíd vasárnapom,
Ha mosolyog a kisleányom.

Én Istenem, legyek vidám,
Ma minden gondot tűzre vessek.
Nyújtsam ki kincstelen kezem
S szegényen is nagyon szeressemek.

Tudom, sokat búvölt a gyász,
A hollós téli bút daloltam.
A bátrakkal hadd mondok el:
Panaszkodtam, mert balga
voltam.

Én Istenem, legyek vidám,
Ujjongjon újra pusztá lelkem,
Mint rég, mikor falum felett
Az első forrásvízre leltem.

Ködökbe csillanó sugár,
Víg fecskeszó bolond viharban,
Tudatlan gyermekhang legyek
A jajgató világzivatárban.

A NÁZÁRETI JÉZUS MEGTESTESÜLÉSE ÉS FÖLTÁMADÁSA

(P.HENRI BOULAD jezsuita lelkipásztor magyarázata alapján)

Világtörténelmünknek egy meghatározott órájában, az eddig meghatározhatatlan, láthatatlan, ugyanakkor egyetemes Krisztus-jelenlét láthatóan megmutatkozott egy olyan lényben, amilyenek mi vagyunk: Te , vagy én. – A názáreti Jézus megszületett! – Miért is történt a megtestesülés? Miért volt szükséges? – Azért volt rá szükség, hogy számunkra ezt az élő jelenlétet a maga valóságában és igazságában, megtestesült szeretetként fölfoghatóvá tegye, egyenesen fizikai értelemben „foghatóvá”. Mindaddig ugyanis, amíg valami alakzat és arc nélkül marad, számunkra nehezen felfogható, sőt idegen lesz. Krisztusnak ezért kellett a mi dimenziókba lépnie, köztünk élnie, egynek lennie közülünk.

„A tulajdonába jött.”

(János 1,11a)

Fölvette alakunkat, tekintetünket, érzékelésünket, nyelvünket, hogy közölhesse magát, és amúgy átmenőleg a teremtésben egyszer megvalósítsa magát. De nézzünk itt még mélyebbre, és kérdezzük meg magunktól: Krisztusnak ez a jelenléte valóban az ISTENI IGE valóságos jelenléte? Bizonyosan.

Ámde ez a test és ez az arc csak utalás volt valami másra, gyöngéd visszatükröződése valami másnak, ami sokkal lényegesebb, sokkal drágább, sokkal személyesebb kapcsolatban volt az **Ő LEGBELSŐ SZEMÉLYISÉGÉVEL**. Jézus emberi mivolta, a megtestesülés időszaka alatt , az Ige személyének csak viszonylag korlátozott ábrázolása volt minden evilágbeli meghatározottságával.

Ugyanez érvényes ránk is, kedves Testvérek! Testünkön és arcunkon keresztül **LEGBELSŐ SZEMÉLYISÉGÜNK** a teremtésen és a történelmen belül, tehát térben és időben jelenik

ugyan meg, de valóságos jelenlétünk végtelenül meghaladja testünket. Magunk is érezzük, hogy benső lényünk sokkal messzebb ér el, mint anyagi valóságunk, melyet a világ szeme számára nyújtunk. Sajnos a világban való megjelenésünkre nincs előnyösebb lehetőségünk, mint testi valóságunk. Ez a test, amely személyünket a külvilág számára képviseli, igazi lényünknek csak egy töredékét képes visszaadni, s mások számára sajnos mindössze ez a töredék fogható fel és érthető meg. Testi valónkab azonban belső személyiségünk minden mértékben túlszárnyalja.

A szellem túlrad az anyagon, annak minden részén. A szellem tartalmazza az anyagot, egészen körülveszi azt. Ebből következik, hogy nem az ember van a világban, hanem a világ az emberben, és ő határtalanul felülmúlja azt. El kellene talán jutnunk a dolgok fodított értékelésű szemléletére, hogy élesebben lássunk, úgy, ahogy talán az Isten szemléli azokat?

Nem a világ tartalmazza Istent, hanem **A VILÁG VAN ISTENBEN.**

Nem a lélek van a testben, hanem **A LÉLEK TARTALMAZZA A TESTET.**

Nem a szellem van az anyagban, hanem **A SZELLEM TARTALMAZZA AZ ANYAGOT.**

A nagyobb, a lényegesebb fogja körül és kormányozza a kisebbet. Az én kis testemet nagy lelkem tartalmazza, amely szabadon és ellenállhatatlanul szétfeszíti a test falának minden korlátját, hogy a Végtelennel egyesülhessen. Testi megjelenésünk egész igazi valónkak csupán egy szűkös része. Ez az oka annak, hogy bizonyos intuícióval sejtelmünk van föltámadt testünkről, amely végre láthatóvá teszi ezt az „egészet”.

Alkalmazzuk most mindezt a Názáreti Jézus személyére! Föl fogjuk ismerni, hogy igazi belső személyisége – aki apostolaival meditálva Palesztina útjain vándorolt, és a farizeusokkal vitatkozva az asztalhoz ült, - végtelenül fölülmúlta térbeli és időbeli alakját,

amint a történelemben megjelent. Hallgassuk csak Őt élete végén, amikor tanítványainak az „igazságot” mondta:

„Az igazságot mondom:
Jobb nektek, ha elmegyek.”

(Jn. 16,7a)

Ezekkel a szavakkal lassan fölkészítette őket új jelenlétére, arra, amelyet föltámadása által hoz be a világba, amely sokkalta mélyebb és valóságosabb lesz minden eddiginél, amit vele együtt megélték. Így vigasztalta itthagyt apostolait mennybemenetelének pillanataiban:

„S én veletek vagyok minden nap a világ végéig.”

(Mt. 28,20)

A Feltámadottnak ez a mostani jelenléte köztünk, emberek között, reálisabb és egyetemesebb, mint fizikai testének előző alakjában.

-folyt. köv.-

(Megjelent az "Igen" című katolikus folyóiratban)

NAPTÁR

Ápr. 1. Nagyböjt V. vasárnapja „Feketevasárnap”

Az eltakart kereszt. Az Egyház régi szokása, hogy e naptól fogva nagypéntekig eltakarja a kereszteken a Megváltó alakját. Erre a szokásra többféle magyarázat van. Egyesek szerint a lepel valaha „királyi zászló” volt, a keresztet ékesítő győzelmi jelvény. Mások szerint az őskeresztényeknél szokásos győzelmes keresztet díszítő ragyogó drágaköveket, rubinokat takarták el a szenvedés komoly napjaiban. „A vőlegény elvételét, takarjunk el minden ragyogást” – az Egyház felölti özvegyi fátylát. Harmadik értelem: éppen e letakarás után lesz megdöbbenő számunkra nagypénteken a lemeztelenített kereszt, a Fán szenvedőnek képe. A három értelmezés nincs éles ellentétben egymással: a megszokottól eltérő látvány mindenképpen a kereszttel való foglalkozásra, ünnepi komolyságra, a kereszt titkába való behatolásra indítja szemünkön keresztül szívünket.

Ápr. 8. Virágvasárnap

Iz. 50,4-7; Fil. 2,6-11; Lk 22,14-23, 56

Az Úr bevonul Jeruzsálembe, s mi ünnepélyesen elkísérjük őt azon az úton, a szenvedés útján. De ezt csak úgy tehetjük meg, ha először mi magunk is vértanúkká avattatunk a virágvasárnap liturgiájában. Szent színjáték játszódik le előttünk, melynek azonban nem csak nézői, hanem szereplői is vagyunk. Az első felvonás színhelye: az Olajfák-hegye (ágak megszentelése), második az Olajfák-hegyétől a Jeruzsálem kapujáig vezető út (körmenet), a harmadik pedig már a szent város (passió, szentmise).

Húsvéti Szent Három Nap

Az Úr szenvedésének és föltámadásának húsvéti szent három napja a nagycsütörtök-esti szentmisével kezdődik, középpontja a húsvéti virrasztás, befejezője pedig húsvétvasárnap vecsernyéje

Az esti szentmise az utolsó vacsorát hozza a jelenbe. A mise

Glóriájára megszólal az orgona, a harangok, a csengők, hogy azután a gyász jeléül elhallgassanak egészen „húsvét éjszakájáig”. A plébánia népe egy családként ünnepli együtt a szent vacsorát.

Ezt az estét csak a keresztrávetődő árnyékában ünnepelhetjük, mert nagycsütörtök minden ajándéka a keresztből nyeri erejét.

Ápr. 12. Nagycsütörtök

Kir. 12,1-8; 1Kor. 11,23-26; Jn. 13,1-15

A Szenvedésre induló Jézus búcsúestje övéivel. Jézus „vagyva vágyott”, évek óta – tulajdonképpen örök idők óta – készült erre a vacsorára. Ekkor adta át búcsú-ajándékait:

1. Szeretetének jelét a *lábmosásban*, 2. *Testének és Vérének* szentségét, 3. a *papi* átváltoztató hatalmat (ezt cselekedjétek.....”) 4. mintegy végrendeletül elmondja *búcsúbeszédét*, 5. és elmondja *Egyházáért főpapi imáját*.

Azután elénekli a hálaadó zsoltárokat, hosszú gyötrődésben, imádságban, teljes magárahagyottságban elfogadja, az Atya akaratát, engedi magát Júdás által megcsókolni, s elfogatásával, megkezdí szenvedését.

Mennyi történt néhány óra alatt ezen az estén! Ó, mit kell éreznie Krisztus jegyesének, a szent Egyháznak, amikor ma este egyesülni akar mindezzel a misztériummal!

Ápr.13.Nagypéntek

Iz. 5213-53; Zsid. 4,14-16; 5,7-9; Jn. 18,1-19, 42

Urunk halálának emléknapja. A zsidóknál a húsvétra való előkészület napja volt (Parasceve=Előkészület). E napon nincs szentmise, mert ma maga az örök Főpap mutatta be véres áldozatát a kereszto ltárán. A nap folyamán a templomokban lamentációt és kereszto tutat tartanak, a hívők pedig olvasással, templomlátogatással, csendes imádsággal töltik szabad idejüket. A kereszto halál órájában, délután 3 órakor (vagy koraeste) tartjuk az ünnepi istentiszteletet.

Olvasmányok és Passió

Belépünk a templomba. Isten háza kopár, megfosztva minden ékességtől, a tabernákulum nyitva, nincs benne semmi. A pap bevonulása alatt nincs ének, csak mélységes hallgatás. Gyertyák sem égnek az oltáron. A papok a vértanúság ruhájában: piros ruhákban jelennek meg. Leborulnak az oltár lépcsőire: ez a földön való tehetetlen fekvés a legteljesebb hódolatnak jele, de egyúttal az emberiség megváltás-előtti, vigasztalan állapotát is kifejezi. A pap könyörgést mond.

A szertartás olvasmányos része a János-passióval fejeződik be. Annak evangéliumát olvassuk, aki végig ott állt nagypénteken a kereszt lábánál, mint a szenvedés hűséges tanúja.

A mai nap szertartásának csúcspontja a kereszt, a megváltás jele előtti hódolat. Ez a szertartás igen régi, Jeruzsálem keresztényei egykor az igazi kereszt előtt hódoltak és azt megcsókolták. Hitünk tanítása szerint a keresztet az Üdvözítővel és megváltó szenvedésével való szoros kapcsolata miatt a legteljesebb tisztelet illeti.

Ápr. 14. Nagyszombat

Nagyszombat az Úr sírban nyugovásának napja. Hajnalban a zsolozsmát (lamentáció) imádkozhatjuk, napközben más szertartás nincs. A hívő nép imádsággal, szent-sír látogatással tölti a napot, szerény ebéd után a nagy virrasztásra, Húsvét szent éjszakájára készülődik.

Húsvét éjszakája. Húsvét éjszakájának szertartása az egyházi év középpontja, „minden vigíliák anyja”. Drámai kifejlődésben éli át a liturgia Krisztus feltámadását, a világosság győzelmét a sötétség fölött, az egyiptomi rabságból és a sátán szolgaságából való szabadulást, lelkünk föltámadását. De nem szakíthatja el a feltámadást a kereszt-haláltól. Egyúttal ünnepli a keresztfán szerzett megváltást is. Halál és feltámadás összefonódik a megkereszteltekben. Ezek a ma éjszaka meghalnak Krisztussal

együtt, s benne életre támadnak. Ez volt az ősegyházban a keresztelés éjszakája. A keresztség kegyelme ma megújul minden megkereszteltben, s így ők is részesednek a húsvéti kegyelemből. A szertartás részei: I. A húsvéti fény meggyújtása. II. Húsvéti örömhirdetés (Exsultet). III. Ószövetségi olvasmányok. IV. A mise első része. V. Keresztvíz-szentelés, keresztségi szertartás. VI. A mise második része.

Ápr. 15. Húsvétvasárnap.

ApCsel. 10,34a. 37-43; Kol. 3,1-4; Jn. 20,1-9

A húsvéti körmenetben a feltámadás örömhírét visszük meg a világnak, s tanúságot, vallást teszünk a feltámadásba vetett hitünkről. Egyben túláradó örömmel ünnepeljük, énekeljük a köztünk haladó győzedelmes Krisztust, akire emlékeztet a feltámadás – szobor, a húsvéti gyertya, de aki valóságosan is ott megy közöttünk az Oltáriszentségben.

Ápr. 16. Húsvéthétfő.

ApCsel. 2,14, 22-32; Mt. 28,8-15

Ápr. 22. Húsvét 2. vasárnapja.

ApCsel. 5,12-16; Jel. 1,9-13. 17-19; Jn. 20,19-31

Ápr. 29. Húsvét 3. vasárnapja.

ApCsel. 5,27b-32. 40b-41; Jel. 5,11-14; Jn. 21,1-19

A szerkesztéshez és kiadványunk tartalmassá tételéhez minden segítséget és ötletet szívesen fogadunk: a Schönstatti Családmozgalom pátyi családjai közül a Karvázy, Reményi és Schumicky család.

A szerkesztőség kijelölt táborhelye:

Karvázy, Széchenyi u. 6., 343-912